מר. ווייסמאן, מענעדושער פון

$1 דעינטי וזהייט $1

ווען מיט פארגענינג נעבן א דאלאר פאר יערן וויין פלעשע וואס

דעינטי וזהייט

ווען ניט אריסנעמען פון אירגענד וועלכן קאמאן אדער לינען ארטיקל

20¢ א פלעשל

נעדריקט ד ר י נ ק ו וזהייט קאסט בלויז 20 סענט און ווען איר בריינגט אייער דעינטי וזהייט פלעשל צו דעם נראסערימאן ווען איר צורוק קריגן 3 סענט.

די דאזיקע פריוון זיינען בלויז פאר ווינידזע.

DAINTY WHITE

זויערקייט

פאראזואכט קאָפווויטיקן

זען אין אייער מאגן איז פאראז צו־ פיל זויערקייט, מוזט איר זיך צווינגען צו ארבעטן און אפילו פארגעס־ נינגן איז א צו גרויסע אנשטרענגונג. דער אפעטיט גייט פארלארן; די פאר־ דייאונג איז שוואך; די גאנצע סיס־ טעם ליידעט.

לאבאראטאריע טעסטן וויזן אז א זויערקייט צושטאנד קומט צוליב טעות'ן אין אונזער מאדערנער דיעטע. איר דארפט אבער ניט וואדטן צו האבן טראבל מיט אייער דיעטע.

נעמט א פולע לעפל פיליפס' מילק אף מאג־ נעזיא.

דאס וועט נעמאלזיזרן דעם איבער־ פלוס זויערקייט מאמענטאל; וועט אייך מאכן צו פילן וויי א נייער מענש אין בלויז עפלאכע־מאמענטן.

נעמט אביסל וועג הארץ ברענונג, קאפווויטיקן, ניט־גוטקייט, נודנעפייט, אומפארדייאונג אדער איבלקייט וווייז אז די פארדייאונג סיסטעם וועדט צו זויער. וען איר דערפילט קאלט אדער איר פילט פויל, שוואך, פארשטאפט, פיליפס' מילק אף מאגנעזיא האט א צארטע אפפיר ווירקונג.

אנגענעם צו נעמען. אינדארסירט פון דאקטוירים פאר 50 יאר אזן צונעשרי־ בען אינעראל. פאר מענער, פרויען אזן קינדער. די ריכטיקע אין שטענדיק א פיליפס; דאס קאן ניט נעמאכט ווע־ רען אין טאבלעט פארם. עס טראגט שטענדיק דעם נאמען "פיליפס" פאר אייער באשיצונג.

נעמאכט אין קאנאדע.

פאראזואכט קאָפווויטיקן

זען אין אייער מאגן איז פאראז צו־ פיל זויערקייט, מוזט איר זיך צווינגען צו ארבעטן אזן אפילו פארגע־ נינגן איז א צו גרויסע אנשטרענגונג. דער אפעטיט גייט פארלארן; די פאר־ דייאונג איז שוואך; די גאנצע סיס־ טעם ליידעט.

לאבאראטאריע טעסטן וויזן אז א זויערקייט צושטאנד קומט צוליב טעות'ן אין אונזער מאדערנער דיעטע. איר דארפט אבער ניט וואדטן צו האבן טראבל מיט אייער דיעטע.

נעמט א פולע לעפל פיליפס' מילק אף מאגנעזיא

דאס וועט נעמאלזיזרן דעם איבער־ פלוס זויערקייט מאמענטאל; וועט אייך מאכן צו פילן וויי א נייער מענש אין בלויז עפלאכע־מאמענטן.

נעמט אביסל וועג הארץ ברענונג, קאפווויטיקן, ניט־גוטקייט, נודנעפייט, אומפארדייאונג אדער איבלקייט וווייז אז די פארדייאונג סיסטעם וועדט צו זויער. וען איר דערפילט קאלט אדער איר פילט פויל, שוואך, פארשטאפט, פיליפס' מילק אף מאגנעזיא האט א צארטע אפפיר ווירקונג.

אנגענעם צו נעמען. אינדארסירט פון דאקטוירים פאר 50 יאר אזן צונעשרי־ בען אינעראל. פאר מענער, פרויען אזן קינדער. די ריכטיקע אין שטענדיק א פיליפס; דאס קאן ניט נעמאכט ווע־ רען אין טאבלעט פארם. עס טראגט שטענדיק דעם נאמען "פיליפס" פאר אייער באשיצונג.

נעמאכט אין קאנאדע.

(פארטזעצונג)

— נו, נוט, זאל זיין, אז איך בין ניט נעפונען גלאט אזוי.

— איך האב באלד נעווארטעט, אז איר זוכט עפעס ביי מיר. איר זייט ניט נעקו־ מען צום נראבן גאטליב אום אנצוקוקן מיין שענק.

— וואס קען איך דען ביי אייך זוכן ?

— הערט מיין הער, איר זייט אן אנענט פון . . . — האב דער נראבער גאטליב ארויסגעפאלצט.

— איך בין דאך א פרעמדער אין שיקא־ גא.

— דאס וויים איך אויך, ווייל איך קען אלע נעהיימע אנענטן פון דער שיקאגער פאליציי. איר זייט א פרעמדער.

—ווען איר וויסט אלעם, דארפט איר דאך וויסן פון וואנען איך קום. איך בין נישט קיין גנב, ניט ניט אזוי, איך בין א רייכער מאן אזן זאגאר הייראטן.

— וועמען ווילט איר דען הייראטן ?

— די כאבא יאגא פונם אנדערן שענק.

— איר זייט דאך אבער צערניקט, איר זייט דאך שוכאים אייגער דעם צוויי־ טן ?

— דאס מאכט ניט אויס, מיר זיינען אויפט שונאים, ווייל מיר זיינען קאנקור רענטן, ווען איך זאל האבן גלעם, וואלט מאבסי מיך נעהייראט.

— דאן האט איר דאך א גוטע גלעגע־ היים צו אפרדינען גלעם אזן צו הייראטן אייער טאבסי.

— נארט איר מיך ניט אפ ?

— איר קאנט אויף מיר פרענן אין באנ־ פילדם קאנטאר.

— נוט, איך נעם אן אייער פארשלאג, וואס זאל איך אלזא טאן ? וואס פארלאנגט איר פון מיר ?

— איך זוך א מענטן, וועלכער האט באנ־ נאנגן אין לאנדאן א סך פארבריכן אזן האט באשווינדלט טויזנטער מענטן.

— וווייסט איר אבער אויף נעווים, אז ער נעפינט זיך אין שיקאגא ?

— איך וויים עם פאר נעווים.

— ער האט דא נעווים אן אנדער נא־ מען.

— ער האט זיך נענעבן אן אנדער נא־ מען אזן גייט שטענדיק מאסקירט.

— הערט ! אויב איר ווילט איך זאל אייך העלפן אויסזוכן דעם דאזיקן מאן, מוזט איר מיר זאגן וויי ער האט נעהיים אין לאנדאן, אזן וואס פאר א נאמען האט ער זיך אנגענעבן אין אמעריקע.

— דאס וויים איך ניט, — האט דער פרעמדער נעזאגט, וועז איך זאל וויסן וואס פאר א נאמען ער האט זיך נעגעבן אזן ווי אזוי ער גייט אנגענומען אין אמעריקע, וואלט איך צו אייך ניט נעקומען.

— איך קען אייך נאר זאגן, אז ער איז נעקומען קיין אמעריקע ניט אליין. ער פירט זיך אזוי מיט צוויי אנדערע פארברעכער, וועלכע זיי זענען נעגנג קלוג אזן דורכגעטריבן, ניט צו זאגן אזזי ניך, אז ער וויים שוין ווער זיי זיינען אזן אז זיי קומען צו אים.

— אן א נאמען אזן נעווים איך נעזאגט, אז איר זייט נישט קיין שיקאגא אין א צייט וועז עס קומען אן יערז טאג טויזנטער מענטן, האט דער נראבער גאטליב נעזאגט קאלטבלוטיק.

—מיסטער באנאפילד האט מיר נעזאגט, אז איר זייט נוט באקאנט מיט דער אונ־ טער וועלט אין שיקאגא, אזן אז איר האט שוין ניט איינמאל מיטנעהאלפן אויסזוכן א פארברעכער, — האט דער פרעמדער באמערקט.

— נאנץ ריכטיק, וועז מען זאגט מיר א נאמען אזן מען ניט מיר אן אייניקע צייט־ נישן פון דעם מענשן, וועלכן מען זוכט, קאן איך אים נעפינען, איר אבער קומט צו מיר אזן זאגט מיר קורץ אזן שארף, זוך אזן נעפין, — האט אין אומעגלאך.

— דאן טוט מיר לייד וואס איך האב אייך אומזיסט באמיט, האט דער פרעמ־ דער נעזאגט אזן האט זיך אויפגעהויבן פון זיין שטול.

— בלייבן זיצן, — האט דער נראבער גאטליב קאמאנדירט.

דער פרעמדער האט זיך צוריק נעזעצט.

— מיין הער, איר ניט מיר דא א גאנץ שווערע אויפגאבע. זוכן א מענשן וועלכן איך קאן אן וויים ניט. איז ניט אזוי לייכט, ניט מיר אמוויינקסטנם צייט צו באלערן זיך.

— וועז ים זאל זיין לייכט אזן מען זאל קאנען נעבן צייט, וויי פיל מען וויל, וואלט מען דאך ניט נעגעבן א באלוינונג פון צען טויזנט פונט סטערלינג ! האט דער פרעמ־ דער באמערקט. מיינט איר ווירקלאך, אז די מענשן אין ענגלאנד שליידערן זיך אזוי מיט טויזנטער פונטן ? וועז מען וויל פאר־ דינען נעלט, מוז מען עפעס אויפטאן, עפעס באוויין.

— איר האט רעכט. איך קען דאך אבער ניט ארויסנעמען פון דער קעשענע דעם מאן וואס איך זוכ. האט דער נראבער גאטליב נעזאגט אזוי, איך זאל זוכן, טראכטן, נאכשפירן, ביז איך וועל נעפינען דעם מאן, וועלכן איך דארף.

— א וואר צייט, — האט דער פרעמדער נעלאכט, — דאס איז צופיל.

— ווי איך זע, האט איר צו מיר קיין ציטרוי ניט.

— פון וואנען זעט איר עס ?

— איך פארשטיי עס. מען האט אייך נעזאגט, גייט צום נראבן גאטליב, — אבער פארטרויט אים ניט אלעם, וווייל ער קאן וועלן פארדינען פון ביידע זייטן, ווער־ עם באצאלט אים בעסער דעם דינט ער.

— וועז איר רעדט מיט מיר אזוי אפט־ הארציק, מוז איך אייך זאגן, אז עס איז ווירקלאך אזוי, ווי איר זאגט.

— איך קען מיינע לייט — אהט דער נראבער גאטליב נעברומט, — איך וויים וואס מען האט אייך נעזאגט, אבער איך מוז זיך פארט באקלערן.

דער פרעמדער האט נעטראכט אייניק מינוט אזן האט דאן נעענטפארט.

— וועז וועט איר מיר ניבן א נעגויע אנטוואדט ?

— ניט פריער ?

— נייז.

— דאן וועל איך קומען איבערמארגן.

מיט די דאזיקע וווערטער האט דער פרעמדער נעווינקט זיך אויפהויבן אזן אוועקגיין, פלוצלונג האט ער זיך עפעס דערמאנט, אזן ער האט נעפרעגט.

—קאנט איר ניט אן אלטן מאן, א בלינדן, וועלכער גייט ארום מיט א טאכ־ טער אזן זיינגט לידער אין די שענקען.

— נעווים קאן איך אים. דאס מיידל איז זייער שיין אזן מען רופט זי די ראזע פון שיקאגא.

— וואס וויים איר וועגן איר אזן אים?

— איך וויים, אז ער איז מייגער א לאנדסמאן.

— פון וואנען זייט איר דען ?

— האט איר דען ניט דערקאנט, אז מיין נאמען איז א דייטשער ? דער בלינדער זינ־ גער קומט אויך פון דייטשלאנד.

— וווי קומט ער אבער קיין אמעריקע ?

— דאס וויים איך ניט.

— קומט ער אפט אין אייער שענק ?

— ניין צו מיר קומט ער ניט, וווייל צו מיר קומען ניט אזעלכע מענשן זא־ לען ליב האבן זיינע לידער. ער קומט אבער זייער אפט אין טאבסיס שענק.

— ווער איז די טאבסי ?

— דער צוויי־טער שענק לעבן מיינעם, זיי רופן די ווירטן באבא יאגא. איך אבער רוף זי טאבסי, וווייל איך קאן זי שוין פון לאנג.

— וווייסט איר מיר נארנישט וועגן דעם אלטן אזן זיין טאכטער ?

— איך וויים, אז אלע יונגעלייט פארלי־ בען זיך אין דער ראזע פון שיקאגא.

— וועל איך היינט טרעפן דעם אלטן היינט אוונט אין שענק פון דער דאזיקער באבא יאגא.

— ער קומט אהין זייער אפט. די מא־ טראסן האבן אים ליב אזן טאבסי וועט זיך אויפהענגען פאר דער ראזע פון שיקאגא.

— —קאנט איר ניט אן אלטן מאן, א בלינדן, וועלכער גייט ארום מיט א טאכ־ טער אזן זיינגט לידער אין די שענקען.

— נעווים קאן איך אים. דאס מיידל איז זייער שיין אזן מען רופט זי די ראזע פון שיקאגא.

— וואס וויים איר וועגן איר אזן אים?

— איך וויים, אז ער איז מייגער א לאנדסמאן.

— פון וואנען זייט איר דען ?

— האט איר דען ניט דערקאנט, אז מיין נאמען איז א דייטשער ? דער בלינדער זינ־ גער קומט אויך פון דייטשלאנד.

— וווי קומט ער אבער קיין אמעריקע ?

— דאס וויים איך ניט.

— קומט ער אפט אין אייער שענק ?

— ניין צו מיר קומט ער ניט, וווייל צו מיר קומען ניט אזעלכע מענשן זא־ לען ליב האבן זיינע לידער. ער קומט אבער זייער אפט אין טאבסיס שענק.

— ווער איז די טאבסי ?

— דער צוויי־טער שענק לעבן מיינעם, זיי רופן די ווירטן באבא יאגא. איך אבער רוף זי טאבסי, וווייל איך קאן זי שוין פון לאנג.

— וווייסט איר מיר נארנישט וועגן דעם אלטן אזן זיין טאכטער ?

— איך וויים, אז אלע יונגעלייט פארלי־ בען זיך אין דער ראזע פון שיקאגא.

— וועל איך היינט טרעפן דעם אלטן היינט אוונט אין שענק פון דער דאזיקער באבא יאגא.

— ער קומט אהין זייער אפט. די מא־ טראסן האבן אים ליב אזן טאבסי וועט זיך אויפהענגען פאר דער ראזע פון שיקאגא.

— דאן, א גוטע נאכט !

דער פרעמדער האט באצאלט דעם נרא־ בען נאבטליב דעם נראבער, וועלכער האט אים אויפגענומען פון בייזע זייטן, ווער־ עם דערמאנט, אזן ער האט נעפרעגט.

— בלייבן זיצן, — האט נראבער נאבטליב קאמאנדירט.

דער פרעמדער האט זיך צוריק נעזעצט.

— מיין הער, איר ניט מיר דא א גאנץ שווערע אויפגאבע. זוכן א מענשן וועלכן איך קאן אן וויים ניט. איז ניט אזוי לייכט, ניט מיר אמוויינקסטנם צייט צו באלערן זיך.

— וועז ים זאל זיין לייכט אזן מען זאל קאנען נעבן צייט, וויי פיל מען וויל, וואלט מען דאך ניט נעגעבן א באלוינונג פון צען טויזנט פונט סטערלינג ! האט דער פרעמ־ דער באמערקט. מיינט איר ווירקלאך, אז די מענשן אין ענגלאנד שליידערן זיך אזוי מיט טויזנטער פונטן ? וועז מען וויל פאר־ דינען נעלט, מוז מען עפעס אויפטאן, עפעס באוויין.

— איר האט רעכט. איך קען דאך אבער ניט ארויסנעמען פון דער קעשענע דעם מאן וואס איך זוכ. האט דער נראבער גאטליב נעזאגט אזוי, איך זאל זוכן, טראכטן, נאכשפירן, ביז איך וועל נעפינען דעם מאן, וועלכן איך דארף.

— א וואר צייט, — האט דער פרעמדער נעלאכט, — דאס איז צופיל.

— ווי איך זע, האט איר צו מיר קיין ציטרוי ניט.

— פון וואנען זעט איר עס ?

— איך פארשטיי עס. מען האט אייך נעזאגט, גייט צום נראבן גאטליב, — אבער פארטרויט אים ניט אלעם, וווייל ער קאן וועלן פארדינען פון ביידע זייטן, ווער־עם באצאלט אים בעסער דעם דינט ער.

— וועז איר רעדט מיט מיר אזוי אפט־ הארציק, מוז איך אייך זאגן, אז עס איז ווירקלאך אזוי, ווי איר זאגט.

— איך קען מיינע לייט — אהט דער נראבער גאטליב נעברומט, — איך וויים וואס מען האט אייך נעזאגט, אבער איך מוז זיך פארט באקלערן.

דער פרעמדער האט נעטראכט אייניק מינוט אזן האט דאן נעענטפארט.

— וועז וועט איר מיר ניבן א נעגויע אנטוואדט ?

— ניט פריער ?

— נייז.

— דאן וועל איך קומען איבערמארגן.

מיט די דאזיקע וווערטער האט דער פרעמדער נעווינקט זיך אויפהויבן אזן אוועקגיין, פלוצלונג האט ער זיך עפעס דערמאנט, אזן ער האט נעפרעגט.

—קאנט איר ניט אן אלטן מאן, א בלינדן, וועלכער גייט ארום מיט א טאכ־ טער אזן זיינגט לידער אין די שענקען.

— נעווים קאן איך אים. דאס מיידל איז זייער שיין אזן מען רופט זי די ראזע פון שיקאגא.

— וואס וויים איר וועגן איר אזן אים?

— איך וויים, אז ער איז מייגער א לאנדסמאן.

— פון וואנען זייט איר דען ?

— האט איר דען ניט דערקאנט, אז מיין נאמען איז א דייטשער ? דער בלינדער זינ־ גער קומט אויך פון דייטשלאנד.

— וווי קומט ער אבער קיין אמעריקע ?

— דאס וויים איך ניט.

— קומט ער אפט אין אייער שענק ?

— ניין צו מיר קומט ער ניט, וווייל צו מיר קומען ניט אזעלכע מענשן זא־ לען ליב האבן זיינע לידער. ער קומט אבער זייער אפט אין טאבסיס שענק.

— ווער איז די טאבסי ?

— דער צוויי־טער שענק לעבן מיינעם, זיי רופן די ווירטן באבא יאגא. איך אבער רוף זי טאבסי, וווייל איך קאן זי שוין פון לאנג.

— וווייסט איר מיר נארנישט וועגן דעם אלטן אזן זיין טאכטער ?

— איך וויים, אז אלע יונגעלייט פארלי־ בען זיך אין דער ראזע פון שיקאגא.

— וועל איך היינט טרעפן דעם אלטן היינט אוונט אין שענק פון דער דאזיקער באבא יאגא.

— ער קומט אהין זייער אפט. די מא־ טראסן האבן אים ליב אזן טאבסי וועט זיך אויפהענגען פאר דער ראזע פון שיקאגא.

— דאן, א גוטע נאכט !

דער פרעמדער האט באצאלט דעם נרא־ בען נאבטליב דעם נראבער, וועלכער האט אים אויפגענומען פון בייזע זייטן, ווער־ עם באצאלט אים בעסער דעם דינט ער.

— וועז איר רעדט מיט מיר אזוי אפט־ הארציק, מוז איך אייך זאגן, אז עס איז ווירקלאך אזוי, ווי איר זאגט.

— איך קען מיינע לייט — אהט דער נראבער גאטליב נעברומט, — איך וויים וואס מען האט אייך נעזאגט, אבער איך מוז זיך פארט באקלערן.

דער פרעמדער האט נעטראכט אייניק מינוט אזן האט דאן נעענטפארט.

— וועז וועט איר מיר ניבן א נעגויע אנטוואדט ?

— ניט פריער ?

— נייז.

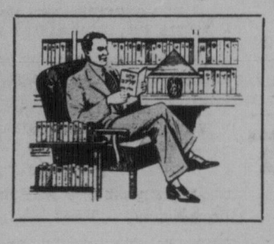

די סובסקרייבערס

פון

אידישען וואָרט

האבן איצט א זעלטענע געלעגנהייט צו שאפן ביי זיך אין דער היים

א שיינע, רייכע אידישע ביבליאָטעק

מער ווי האלב אומזיסט

"דאס אידישע וואָרט" האט אימפארטירט ספעציעל פאר אירע סובסקרייבער א צאל קאמפלעקטן ביכער פון די בארימטסטע און פאפולערסטע שרייבער. די ביכער זיינען מוסטערהאפט געבונדן, אזוי אז די דאזיקע קאמפלעקטן זיינען ניט נאר רייך אין אינהאלט, נאר אויך א צירונג פאר דער הויז. זיי באריכערן אייער צימער אזן גיבן אייער היים דעם אויסזעען פון אן אמת'ער אידישער היים.

יעדער קאמפלעקט וועדט צו אייך צוגעשיקט אין א שיינער, קארטאנענער קעסטל (ווי אנגעצייגט אויפ'ן בילד). אזוי אז אויב איר האט ניט קיין ביכער־שאפע, קאנט איר די ביכער האלטן אין זייערע אייגענע שאבטלען.

לעזו מאלסטאי, — 11 בענדער, רעגולאר $20.00. צו אונזערע סוב־סקרייבער פאר בלויז **$9.25**

מאקסים גארקי, — 7 בענדער, רעגולאר $14.00. צו אונזערע סוב־סקרייבער פאר בלויז **$5.50**

קנוט האמסון, — 11 בענדער, רעגולאר $23.50. צו אונזערע סוב־סקרייבער פאר בלויז **$9.00**

זשאן קריסטאף, (פון ראמען ראלאן). 7 בענדער, רעגולאר $16.00. פאר בלויז **$5.00**

מענדעלע מוכר ספרים — אלע 15 בענדער, רעגולאר $21.00 צו אונזערע סובסקרייבער פאר בלויז **$8.75**

אום צו באקומען די אויבנדערמאנטע ביכער, צו די אנגענעבענע מער ווי האלב־אומזיסט פרייזן, דארפט איר בא־ צאלן אין פאראוים פאר א יאר סובסקריפשאן פאר "דאס אידישע וואָרט" ($6.00) —

אדרעסירט אייער קארעספאנדענץ צו

THE ISRAELITE PRESS LIMITED

165 Selkirk Avenue Winnipeg, Man. Phones: 52 213—55 409

נרודער מארד

העכסט אינטערעסאנטער און שפאנענדער ראמאן

(פארטזעצונג)

— נו, נוט, זאל זיין, אז איך בין ניט נעקומען גלאט אזוי.

— איך האב באלד נעווארטעט, אז איר זוכט עפעס ביי מיר. איר זייט ניט נעקו־ מען צום נראבן גאטליב אום אנצוקוק מיין שענק.

— וואס קען איך דען ביי אייך זוכן ?

— הערט מיין הער, איר זייט אן אנענט פון . . . — האט דער נראבער גאטליב ארויסגעפאלצט.

— איך בין דאך א פרעמדער אין שיקא־ גא.

— דאס וויים איך אויך, וווייל איך קען אלע נעהיימע אנענטן פון דער שיקאגער פאליציי. איר זייט א פרעמדער.

—ווען איר וויים אלעם, דארפט איר דאך וויסן פון וואנען איך קום. איך בין נישט קיין גנב, ניט ניט אזוי, איך בין א רייכער מאן אזן זאגאר הייראטן.

— וועמען ווילט איר דען הייראטן ?

— די כאבא יאגא פונם אנדערן שענק.

— איר זייט דאך אבער צערניקט, איר זייט דאך שוכאים אייגער דעם צוויי־טן ?

— דאס מאכט ניט אויס, מיר זיינען אויפט שונאים, ווייל מיר זיינען קאנקור רענטן, ווען איך זאל האבן גלעם, וואלט מאבסי מיך נעהייראט.

— דאן האט איר דאך א גוטע גלעגע־ היים צו אפרדינען גלעם אזן צו הייראטן אייער טאבסי.

— נארט איר מיך ניט אפ ?

— איר קאנט אויף מיר פרענן אין באנ־ פילדם קאנטאר.

— נוט, איך נעם אן אייער פארשלאג, וואס זאל איך אלזא טאן ? וואס פארלאנגט איר פון מיר ?

— איך זוך א מענטן, וועלכער האט באנ־ נאנגן אין לאנדאן א סך פארבריכן אזן האט באשווינדלט טויזנטער מענטן.

— וווייסט איר אבער אויף נעווים, אז ער נעפינט זיך אין שיקאגא ?

— איך וויים עם פאר נעווים.

— ער האט דא נעווים אן אנדער נא־ מען.

— ער האט זיך נענעבן אן אנדער נא־ מען אזן גייט שטענדיק מאסקירט.

— הערט ! אויב איר ווילט איך זאל אייך העלפן אויסזוכן דעם דאזיקן מאן, מוזט איר מיר זאגן וויי ער האט נעהיים אין לאנדאן, אזן וואס פאר א נאמען האט ער זיך אנגענעבן אין אמעריקע.

— דאס וויים איך ניט, — האט דער פרעמדער נעזאגט, וועז איך זאל וויסן וואס פאר א נאמען ער האט זיך נעגעבן אזן ווי אזוי ער גייט אנגענומען אין אמעריקע, וואלט איך צו אייך ניט נעקומען.

— איך קען אייך נאר זאגן, אז ער איז נעקומען קיין אמעריקע ניט אליין. ער פירט זיך אזוי מיט צוויי אנדערע פארברעכער, וועלכע זיי זענען נעגנג קלוג אזן דורכגעטריבן, ניט צו זאגן אזזי ניך, אז ער וויים שוין ווער זיי זיינען אזן אז זיי קומען צו אים.

— אן א נאמען אזן נעווים איך נעזאגט, אז איר זייט נישט קיין שיקאגא אין א צייט וועז עס קומען אן יערז טאג טויזנטער מענטן, האט דער נראבער גאטליב נעזאגט קאלטבלוטיק.

—מיסטער באנאפילד האט מיר נעזאגט, אז איר זייט נוט באקאנט מיט דער אונ־ טער וועלט אין שיקאגא, אזן אז איר האט שוין ניט איינמאל מיטנעהאלפן אויסזוכן א פארברעכער, — האט דער פרעמדער באמערקט.

— נאנץ ריכטיק, וועז מען זאגט מיר א נאמען אזן מען ניט מיר אן אייניקע צייט־ נישן פון דעם מענשן, וועלכן מען זוכט, קאן איך אים נעפינען, איר אבער קומט צו מיר אזן זאגט מיר קורץ אזן שארף, זוך אזן נעפין, — האט אין אומעגלאך.

— דאן טוט מיר לייד וואס איך האב אייך אומזיסט באמיט, האט דער פרעמ־ דער נעזאגט אזן האט זיך אויפהויבן פון זיין שטול.

— בלייבן זיצן, — האט נראבער נאבטליב קאמאנדירט.

דער פרעמדער האט זיך צוריק נעזעצט.

— מיין הער, איר ניט מיר דא א גאנץ שווערע אויפגאבע. זוכן א מענשן וועלכן איך קאן אן וויים ניט. איז ניט אזוי לייכט, ניט מיר אמוויינקסטנם צייט צו באלערן זיך.

— וועז ים זאל זיין לייכט אזן מען זאל קאנען נעבן צייט, וויי פיל מען וויל, וואלט מען דאך ניט נעגעבן א באלוינונג פון צען טויזנט פונט סטערלינג ! האט דער פרעמ־ דער באמערקט. מיינט איר ווירקלאך, אז די מענשן אין ענגלאנד שליידערן זיך אזוי מיט טויזנטער פונטן ? וועז מען וויל פאר־ דינען נעלט, מוז מען עפעס אויפטאן, עפעס באוויין.

— איר האט רעכט. איך קען דאך אבער ניט ארויסנעמען פון דער קעשענע דעם מאן וואס איך זוכ. האט דער נראבער גאטליב נעזאגט אזוי, איך זאל זוכן, טראכטן, נאכשפירן, ביז איך וועל נעפינען דעם מאן, וועלכן איך דארף.

— א וואר צייט, — האט דער פרעמדער נעלאכט, — דאס איז צופיל.

— ווי איך זע, האט איר צו מיר קיין ציטרוי ניט.

— פון וואנען זעט איר עס ?

— איך פארשטיי עס. מען האט אייך נעזאגט, גייט צום נראבן גאטליב, — אבער פארטרויט אים ניט אלעם, וווייל ער קאן וועלן פארדינען פון ביידע זייטן, ווער־עם באצאלט אים בעסער דעם דינט ער.

— וועז איר רעדט מיט מיר אזוי אפט־ הארציק, מוז איך אייך זאגן, אז עס איז ווירקלאך אזוי, ווי איר זאגט.

— איך קען מיינע לייט — אהט דער נראבער גאטליב נעברומט, — איך וויים וואס מען האט אייך נעזאגט, אבער איך מוז זיך פארט באקלערן.

דער פרעמדער האט נעטראכט אייניק מינוט אזן האט דאן נעענטפארט.

— וועז וועט איר מיר ניבן א נעגויע אנטוואדט ?

— ניט פריער ?

— נייז.

יהודה לייב אסטראוו ע"ה

מיר דריקן אויס אונזער טיפ־ סטען מיטנעפיל צו אייער אסט־ ראוו, צו די קינדער, צו די שוועסטער אזן צו דער נאנצער משפחה אין זייער שוועדן פאר־ לוסט. די ציים זאל הייזן אייך תע צעוווייטיקטע הערצער אזן איר זאלט שוין כער פון קיין צער ניט וויסן.

מר. אזן מרס. לייב קאפלאן
אזן פאמיליע
641 פלארא עוועניו.

יהודה לייב אסטראוו ע"ה

מיר דריקן אויס אונזער טיפ־ סטען מיטנעפיל צו אייער אסט־ ראוו, צו אירע קינדער, צו דער נאנצער משפחה פון זייער שוועסטער אויף פרעמדער נעזעמט. מיר ווינשן זיי אלע נעשווינד רעפארט.

מר. אזן מרס. מאריס אזן צירל גוסין
אזן פאמיליע
346 בראוס עוועניו.

יהודה לייב אסטראוו ע"ה

מיר דריקן אויס אונזער טיפ־ סטען מיטנעפיל צו אייער אסט־ ראוו, צו אירע קינדער אזן צו דער נאנצער משפחה פון זייער שוועסטער אויף פרעמדער נעזעמט. מיר ווינשן זיי אלע נעשווינד רעפארט.

מר. אזן מרס. מאקס שטיין
אזן פאמיליע
333 נאטר דיים עוועניו.

יהודה לייב אסטראוו ע"ה

צו מרס. אסטראוו, צו די קינ־ דער אזן צו דער נאנצער פאמי־ ליע דריקן מיר אויס אונזער טיפסטן מיטנעפיל אין זייער נרויסן פארלוסט. מיר ווינשן זיי נעשווינד צו ווערן אזן מער פון קיין צער ניט וויסן.

מר. אזן מרס. ווי. גוטניק
אזן פאמיליע
822 מענטס עוועניו

יהודה לייב אסטראוו ע"ה

צו אייך איטע, רבקה אזן יאנקל, ווי אויך צו ניטע ראשע נוטקין אזן חתל לייבענס, אזן צו דער נאנצער משפחה, פון זייער שוועסטער אזן שוואגער מיכאל מיטנעפיל אין זייער נרויסן פארלוסט. מיר ווינשן זיי אזן דער נאנצער משפחה נעטרייסט אזן מיטנעפיל אין אייער נרויסן פארלוסט. שמארקט אייך, איטע, צוליב אייערע קינדער וועלכע נויטיקן זיך אין אייך.

מאריס אזן צירע גוסין
אזן פאמיליע

יהודה לייב אסטראוו ע"ה

מיר באדויערן זייער דעם פארלוסט פון אונזער גוטן מיט־ גליד, אזן מיר דריקן אויס אונזער טיפסטן מיטנעפיל צו דער פרוי אזן קינדער אויף דעם פארלוסט פון זייער ליבן מאן אזן פאטער. מיר ווינשן זיי אזן דער נאנצער משפחה נעטרייסט צו ווערן אזן מער פון קיין צער ניט וויסן.

ניקאלאיעווער הילפס פאראין